

menteret og gennemført. Men det hjælper vi dem så med, og det kan være et spørgsmål om kort tid, før det er på plads.

Det synes jeg er meget klogere end at forpasse muligheden og være så forsigtig, så man ikke får handlet i tide og har rettidig omhu for Europas fremtid.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til udenrigsministeren. Det giver anledning til endnu et spørgsmål fra hr. Messerschmidt. Det er ikke overraskende.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Vil udenrigsministeren så ikke bekræfte bare med sine egne og ikke Kaj Munks ord, at den aftale, der ligger, da indeholder muligheder for, at Kommissionen kunne vente til 2008? Hvordan hænger det sammen med den beslutning, som man nu har truffet om, at det skal ske i 2007? Hvis ikke man havde truffet den, ville man forpasse muligheden. Hvordan hænger det sammen med, at det allerede siden det danske formandskab har ligget i kortene, at man kunne vente til 2008? Det hænger jo ikke sammen. Enten forpasser man, eller også så forpasser man ikke, man kan vel ikke halvt forpasse en mulighed?

Derfor virker det for mig besynderligt, at man på den ene side mener, at man ville forpasse muligheden, hvis ikke man gjorde det nu, når man altså dengang, udenrigsministeren selv sad i formandsstolen eller den delte formandsstol, i hvert fald var med på, at det her sagtens kunne vente til 2008. Det hænger ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jo, det hænger såmænd ganske godt sammen. For det hænger sådan sammen, at hvis Kommissionen vurderede, at kriterierne ikke var opfyldt pr. 1. januar 2007, så kunne Kommissionen vente til den 1. januar 2008. Det er da logisk. Nu er der bare det ved det, at Kommissionen vurderer, at Københavnskriterierne er tilstrækkeligt opfyldt pr. 1. januar 2007. Desuden siger man, at der skal sættes en masse overgangsordninger ind, ligesom vi gjorde.

Jeg sad selv og førte de forhandlinger med de ti lande, og jeg lavede da som formand for EU på det tidspunkt en masse overgangsordninger, så for Estland om en ting, så for Malta om en an-

den ting og så for det tredje land om en tredje ting. Det gjorde vi da. For ingen er hundrede procent klar fra den ene dag til den anden. Der er en masse lovgivning, som skal glide videre, men som altså er vedtaget, og som så skal implementeres. Jeg synes for så vidt, at det, når kriterierne vurderes opfyldt, er rigtigt at sige: Så slår vi også til, så er det nu. Det er altså nu, og det tror jeg er til gavn for os alle sammen, hvilket det har været ved alle tidligere udvidelser.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 59: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, integrationsloven og lov om påligningen af indkomstskat til staten. (Forhøjelse af efterlønsalderen, mere fleksibel efterlønsordning, fortrydelsesordning, styrkede jobmuligheder for personer over 55 år m.v.). Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen). (Fremsat 3/11 2006).

Sammen med denne sag foretoges:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 60: Forslag til lov om ændring af lov om delpension. (Udfasning af delpensionsordningen). Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen). (Fremsat 3/11 2006).

14) Første behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om seniorjob.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen). (Fremsat 3/11 2006).